

de Ware Tijd

'Monikondee' scoort internationaal goed

door Euritha Tjan A Way

PARAMARIBO — Het is bijna duizelingwekkend hoe goed de in Suriname en Frans-Guyana gemaakte film 'Monikondee' het doet op internationale filmfestivals. Hij wordt donderdag (vandaag) vertoond in het gebouw van de Alliance Française Suriname aan de Letitia Vriesdelaan als onderdeel van *les Journées Françaises à Paramaribo* (de Franse Dagen in Paramaribo).

De film vertelt het verhaal van de inheemse- en marronsamenlevingen, die letterlijk en figuurlijk op een grens leven. Letterlijk, omdat ze wonen op en rondom de Marowijnerivier, die de grens vormt tussen Suriname en het Europees georiënteerde Frans-Guyana. Maar ook figuurlijk leven ze op de grens tussen traditie en moderniteit, waarbij beide tijden hun voor- en nadelen kennen. De rivier, die door de zucht naar goud steeds meer vervuild raakt,

vertelt in 'Monikondee' ook een eigen verhaal.

"In deze tijd van Artificial Intelligence weten ze niet altijd wat echt is ... maar 'Monikondee' is écht!"

Prijzen

De film heeft verschillende prijzen in de wacht gesleept, zoals de prijs voor immaterieel erfgoed bij de première in Frankrijk en in Marokko, deze maand tijdens het Festival Issni n'Ourgh International du Film Amazigh (Finifa), de prijzen voor Best Screenplay en Best Film. Daarnaast won 'Monikondee' de jongerenjuryprijs op het Festival International du Film Documentaire Amazonie-Caraïbes (Fifac) en kreeg hij diverse speciale vermeldingen op het filmfestival in Napels.

'Monikondee', gemaakt door de regisseurs Tolin Alexander, Lonnie van Brummelen en Siebren de Haan, is ook geselecteerd voor meer dan tien internationale filmfestivals, waaronder het prestigieuze International Documentary Film Festival Amsterdam (IDFA) volgende maand.

Jeugd

Geluidsman Idi Lemmers was samen met cinematograaf Sander Coumou en lokale producent Ann Hermelijn aanwezig op het Fifac-filmfestival in Frans-Guyana om de film te bekijken. Hij vertelt veel enthousiasme onder de jeugd in Frans-Guyana te hebben opgemerkt tijdens het festival dat van 7 tot 11 oktober duurde. "Bij aankomst stond er meteen een ploeg klaar om interviews af te nemen. Toen een groep studenten doorhad dat wij kwamen voor 'Monikondee' begonnen ze direct te applaudiseren," deelt hij met De Ware Tijd.

Overigens, niet vreemd: de jeugd van Frans-Guyana herkent zichzelf in de film. "Het is hun gebied, ze kennen de taal, de mensen en de problematiek", legt Lemmers uit. Toch is de belangstelling van jongeren geen toeval. 'Monikondee' kreeg ook het jongerenlabel van de IDFA en in Marokko koos de jongerenjury eveneens deze film als winnaar.

"Jonge mensen verlangen naar poëzie, eerlijkheid en collectiviteit. Ze zijn op zoek naar echte verhalen. In deze tijd van *Artificial Intelligence* weten ze niet altijd wat echt is ... maar 'Monikondee' is écht!" aldus het team. De groep is bijzonder ingenomen met de prijzen, omdat jongeren vaak de meest kritische kijkers zijn.

Lemmers, die in de film 'Wiren' de hoofdrol speelde als dove jongen, is blij dat 'Monikondee' zo goed wordt ontvangen. "Het was fysiek zwaar om deze film te maken; op de Marowijnerivier, in de enorme hitte en ver van huis. Maar het resultaat is bijzonder en daar doen we het voor", aldus Lemmers.

Suriname

Surinaamse films – vorig jaar kreeg de film 'Mama Sranan' van Tessa Leuwsha een speciale vermelding – doen het steeds beter op het Fifac-filmfestival. Zo goed zelfs dat Irvin Ristie, een Surinamer die nu twee jaar in Frans-Guyana woont, dit jaar deel mocht uitmaken van de jury. Hij reikte de Awards van de Toekomst uit tijdens Fifac. "Ik vond het een hele eer. Het was heel interessant; met elkaar in gesprek gaan en de films beoordelen was echt bijzonder", zegt Ristie tegen *de Ware Tijd*.

Hij vervolgt: "'Monikondee' vond ik een heel sterke film, met veel raakvlakken met de Frans-Guyanese samenleving. De boodschap was krachtig en veel jongeren konden zich erin herkennen." Ristie herinnert zich een Questions and Answers-sessie waarbij Hermelijn talloze vragen kreeg over de film. "Ze wilden haar niet loslaten", zegt hij.

Fifac trok dit jaar bijna 30 procent meer bezoekers, waarbij vooral lokale inheemsen en marrons actief participeerden. "Tijdens de vertoning was het druk; mensen moesten stoelen bijzetten", schetst Lemmers de situatie.